

Allmänt om civila lagar

Med civila lagar avses de lagar som inte är ceremoniella eller primärt har med tabernaklet, prästerskapet eller offerväsendet att göra. Man kunde även kalla dess för etiska lagar.

Gud gav allmänna lagar som proklamerades till allt folket. Dock kunde väl motiverade undantag göras från dessa. Sådana speciella hänsyn tillgodosågs genom att man kunde lägga fram sin sak inför folkets äldste och kanske inför Moses själv. Han skulle sedan invänta Guds rådslut. Mose nitälskade således inte för lagens bokstav, utan för Hans vilja som gett lagarna. Han sa inte bara - har du inte hört vad det står, kan du inte läsa? J.f.r. Selofhads döttrar (4 Mos 27:1-11; 4 Mos 36) och tidpunkten för påskfirande (4 Mos 9:1-14) samt hur kraven för offren kunde förändras om offeraren var fattig (t.ex. 3 Mos 14:21-32).

Gud gav Toran till Israel i det sammanhang som det speciella folket utgjorde och dess detaljer reflekterar det Gud visste att just det folket i deras situation behövde för att växa andligt (JNT Kol 2:17) Samtidigt är det en undervisning (lag) som speglar Guds eviga karaktär och Hans vilja. Således är mycket av den giltig för alla folk i alla tider. I samband med Jesu liv och de förändringar som kom till i samband med det nya förbundets införande konstaterade man vid apostlamötet i Jerusalem (Apg 15) att hedningar (icke-judar) som kom till tro inte behövde anta strikt judiska seder och bruk. Bl.a. dietlagarna, judiska fester och offersystemet hör till de områden icke-judar inte skall följa samma föreskrifter som judar.

Gemensamt för alla brott mot Guds vilja som den är uttryckt i Mose lag är att de förstör relationer. Synd förstör min relation till Gud, andra människor och mig själv. Ibland drabbar min synd min relation till alla dessa, ibland den ena gruppen, alltid förstör den nå't.

Dödsstraff och andra stränga straff

16. Föräldrarna skola icke dödas för sina barns skull och barnen skola icke dödas för sina föräldrars skull; var och en skall lida döden genom sin egen synd. (5 Mos 24:16)

Dödsstraff tillämpas i en del fall vilket kan verka primitivt eller kärlekslöst. Men de hårda straffen var till för att minimera skadan och lidandet för mänskorna. Genom de hårda straffen sattes en gräns för ondskan. Den skulle inte få bli en surdeg som syrar hela degen. Det var den som hade utfört ett brott som skulle lida för sin gärning. Med vårt till synes humana straffsystem är det alltför ofta offret som lider mest eftersom förövaren ofta kommer ganska lindrigt undan. J.f.r. det lidande som kom när inte Israel lydde utan tillät upproret mot Gud att få fotfäste i landet. Det ledde till hela folkets fördrivande från löfteslandet in i Babylonisk och Assyrisk fångenskap. "Du skall skaffa bort ifrån dig vad ont är. Och det övriga folket skall höra det och frukta, och man skall icke vidare göra något sådant ont bland eder." (5 Mos 19:19-20)

Gud föreskrev även rättsskydd även för den anklagade. Jämför det i dag kritiserade systemet i USA. Där räcker det med att en person vittnar. Då är risken mycket större för att oskyldiga blir dömda än om det alltid krävs två eller tre vittnen för en fällande dom

Lagen Sammanställning

”Det är icke nog att allenast ett vittne träder upp mot någon angående någon missgärning eller synd, vad det nu må vara för en synd som någon kan hava begått. Efter två eller efter tre vittnens utsago skall var sak avgöras. (5 Mos 19:15-20)